

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/234/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012029
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125012029.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., v konaní o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26.09.2025, sp. zn. 108PP/49/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.12.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením rozhodol tak, že podľa § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/35/2018 z 23.11.2023, právoplatným 23.11.2023.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 32-36 spisu.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmieneného prepustenia. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody – dňa 30.05.2025 vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatoval, že polepšenie odsúdeného nemožno vyvodit' výlučne zo skutočností, že jeho správanie, ako aj pracovná morálka boli na požadovanej úrovni a nebol počas výkonu trestu odňatia slobody disciplinárne potrestaný. Uviedol, že odsúdený je vo výkone trestu od 12. augusta 2022, pričom doposiaľ získal iba tri disciplinárne odmeny a neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné praktické formy vzdelávania aj napriek skutočnosti, že má absolvované neúplné základné vzdelanie, a pred nástupom výkonu trestu bol dlhodobo nezamestnaný. Okresný súd poukázal na to, že počet získaných odmien odsúdeného nesvedčí automaticky pre polepšenie ako výraz prerodu osobnosti odsúdeného s kritickým náhľadom na trestnú minulosť, aktívne podnikajúceho kroky k tomu, aby počas výkonu trestu identifikoval a eliminoval príčiny páchania trestnej činnosti. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, okresný súd, berúc do úvahy menej priaznivú resocializačnú prognózu a stredné riziko recidívy trestnej činnosti, prihliadol najmä na predchádzajúci život odsúdeného. Dodal, že odsúdený nevyužil príležitosť, ktorú dostal na prehodnotenie svojho správania, a aj napriek opakovaným podmieneným prepusteniam v rokoch 1998 a 2007 sa evidentne dopúšťal dokonca závažnejšej trestnej činnosti, a preto podľa súdu nemožno očakávať, že v prípade aktuálneho podmieneného prepustenia by na slobode viedol riadny život.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť odsúdený (č.l. 38 spisu), ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 28.10.2025 (č.l. 42-44 spisu).

Odsúdený v písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol (skrátene), že je pravdou, že sa nezúčastnil žiadneho rekvalifikačného kurzu, a to z dôvodu, že mu učenie nikdy nešlo a je mu nepríjemné hanbiť sa

pred inými spoluväzňami. Pokiaľ mu to zdravie umožňovalo, snažil sa vo výkone trestu pracovne zaradiť, a to od roku 2024 až do februára 2025, vykonávať svoju prácu k spokojnosti svojich nadriadených, bol hodnotený ako dobrý pracovník, avšak vo februári 2025 začal mať zdravotné problémy, ktoré mu nedovoľovali podávať požadované výkony. Poukázal na vyjadrenie okresnej prokurátorky, ktorá vo svojej záverečnej reči namietla nesplnenie formálnej podmienky. Prokurátorka síce uznala, že hodnotenie odsúdeného bolo kladné, avšak podľa jej názoru, takéto hodnotenie samé osebe nemožno ešte považovať za dostatočné na podmienené prepustenie a to z dôvodu, že u odsúdeného ide o recidívu. Odsúdený už v žiadosti o podmienené prepustenie poukázal na jeho zlý zdravotný stav. Uviedol, že jeho zdravotné problémy sa počas poslednej doby výkonu trestu odňatia slobody pocitovo, ale aj fyzicky veľmi zhoršili. Dodal, že svoje prehlásenie a vyjadrenie ľútosť pri vynesení posledného odsudzujúceho rozsudku urobil vážne a vyhlásenie, ktoré urobil počas konania o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po dôkladnom uvážení myslel úprimne, nechce zvyšok života stráviť vo väzení. Chce žiť riadny život.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd podľa § 194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trnave z 26.09.2025 sp. zn. 108PP/49/2025 a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, eventuálne aby po zrušení napadnutého uznesenia sám vo veci rozhodol podľa

§ 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku tak, že vyhovie návrhu odsúdeného a podmienené ho prepustí z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu a prípadne nariadi probačný dohľad.

Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí okresného súdu sa vzdala práva na podanie sťažnosti (č.l. 34 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a tak zistil, že bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, avšak sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, a dospel k správne záveru, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 a § 67 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmienené prepustenie, keď už vykonal potrebnú časť zo súčtu pomerných častí uložených trestov odňatia slobody, a to dňa 30.05.2025, a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie oboch materiálnych podmienok na podmienené prepustenie.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ustanovení § 66 ods. 1 Trestného zákona, t. j. preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku nesplnil. Síce správanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, odsúdený zachováva zásady slušného správania, nevyvoláva konfliktné situácie a vytvoril si priestor na udelenie 3 disciplinárnych odmiern, avšak je

nutné konštatovať, že nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. V prospech odsúdeného nemožno vyhodnotiť ani tú skutočnosť, že neabsolvoval žiaden rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania (vzhľadom na to, že nemá ukončené ani základné vzdelanie) či tú skutočnosť, že mu je venovaný nedirektívny prístup s dôrazom na dodržiavanie a rešpektovanie spoločenských noriem, ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa a okrem toho aj individuálny prístup vedený ku kritickému pohľadu na páchanie trestnej činnosti, k zmene životných postojov, k zodpovednosti a k rozvíjaniu právneho a morálneho povedomia. Okrem toho v prípade odsúdeného, ktorý je vo výkone trestu opakovane (osemkrát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody), teda pozná podmienky vo výkone trestu odňatia slobody ako aj režim ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyvstáva ešte silnejšia potreba toho, aby odsúdený presvedčil o trvalom a dlhodobom záujme a snahe polepšiť sa, čo je posudzované vzhľadom na jeho osobu, v kontexte spáchanej trestnej činnosti, jej charakteru, či početnosti. Snahu môže a musí preukázať v podobe takého správania vo výkone trestu, kedy súd nebude mať v tomto smere žiadne pochybnosti, čo sa v prípade odsúdeného nestalo. Odsúdený doposiaľ nepreukázal zvýšenú snahu po náprave, teda počas doterajšieho výkonu trestu neurobil nič, čím by súd presvedčil, že sa polepšil a prebehla u neho vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu (čo je bežný štandard a automatický predpoklad správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody) je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody, čo ale nemožno považovať za prejav jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa.

Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je opodstatnené len vtedy, ak sa preukáže, že odsúdený vo výkone trestu nielen formálne, ako to vyžaduje zákon o výkone trestu odňatia slobody a vyhláška, ktorou sa vykonáva poriadok výkonu trestu, ale nad mieru plnil všetky svoje povinnosti (potreba dodatočných konkrétnych skutočností priaznivého charakteru preukazujúcich snahu odsúdeného o polepšenie), pričom zároveň jeho správanie musí byť bezproblémové. Ak odsúdený síce plní svoje základné povinnosti, tak ako zákon vyžaduje, ide o bežný a zákonom predpísaný štandard správania sa odsúdeného, ktorý sa ale nevymyká z priemeru a nenaznačuje snahu odsúdeného o polepšenie.

Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, z toho 8-krát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, 2-krát bol odsúdený podmienečne so skúšobnou dobou a z toho v jednom prípade bol trest zrušený. Odsúdený bol dvakrát podmienečne prepustený (v roku 1998 a v roku 2007), avšak aj napriek tomu sa dopustil páchania ďalšej trestnej činnosti. Recidíva odsúdeného nepochybne svedčí v prospech záveru, že predchádzajúce podmienečné odsúdenie ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nemali na odsúdeného zjavne požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nezabránili v ďalšom spáchaní trestnej činnosti. Opakované páchanie trestnej činnosti svedčí o negatívnom postoji odsúdeného k právnemu poriadku a k dodržiavaniu právnych noriem, ktorý nezmenil ani pod vplyvom skôr uložených trestov. Navyše je nevyhnutné zohľadniť, že odsúdený v prípade podmienečného odsúdenia ako aj podmienečného prepustenia mal možnosť na slobode preukázať, že vie a chce viesť riadny život. Odsúdený tieto príležitosti nevyužil a naďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti, a preto niet sa prečo domnievať, že práve podmienečné prepustenie z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel, ktorý nebol doposiaľ naplnený žiadnym zo skôr uložených trestov. V tomto prípade početná recidíva odsúdeného nepochybne svedčí v prospech záveru, že odsúdený má sklony k páchaniu protiprávneho konania a doposiaľ uložené tresty a sankcie sa u neho evidentne minuli účinkom, bez potrebného ponaučenia. K páchaniu trestnej činnosti sa teda opakovane na slobode vracal a aj vzhľadom na jeho osobu je preto dôvodný predpoklad, že by tomu tak bolo aj v prípade podmienečného prepustenia.

V zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona je treba zohľadniť aj povahu trestných činov, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. Krajský súd poukazujúc na lustráciu v ZVJS konštatuje, že odsúdený si momentálne vykonáva druhý z dvoch postupne uložených trestov odňatia slobody, a to nepodmienečný trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/35/2018 zo dňa 23.11.2023 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil závažnejším spôsobom konania, so zbraňou, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov. Predtým vykonával trest uložený trestného rozkazu

Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. OT/73/2022 zo dňa 12.08.2022 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Prihliadnuc potom na povahu spáchaných činov, ale aj na trestnú minulosť odsúdeného a jeho priemerné správanie sa vo výkone trestu, krajský súd dospel k záveru, že od odsúdeného nie je možné s rozumnou istotou očakávať, že tento v budúcnosti povedie riadny život. Nanajvýš krajský súd v tejto súvislosti u odsúdeného poukazuje aj na menej priaznivú resocializačnú prognózu na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, ktorá taktiež nesvedčí v prospech novej prognózy, že odsúdený povedie na slobode riadny život. Za daného stavu veci potom krajský súd dodáva, že u odsúdeného nie je splnená neexistencia rizika recidívy, ktorá je podstatou druhej materiálnej podmienky a náprava páchatel'a je možná len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. V prípade odsúdeného teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti.

Názor súdu o nesplnení materiálnych podmienok na podmienené prepustenie nedokáže, vzhľadom na vyššie uvedené, zmeniť ani tvrdenie odsúdeného, ktoré uviedol v sťažnostných námietkach, že už nechce byť vo výkone trestu a po prepustení je pripravený viesť riadny život, pričom k tomuto sťažnostný súd uzatvára, že tieto tvrdenia nepostačujú pre záver, že jeho náprava bola po čiastočnom výkone trestu odňatia slobody dovŕšená, resp. realizovaná v takej miere, že v ďalšom výkone trestu nie je potrebné pokračovať. Snahu odsúdeného o vedenie riadneho života v prípade prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu, ktorý by viedol tak, aby sa do budúcnosti nedostával do rozporu s právnymi normami, sťažnostný súd nijako nespochybňuje. To, čo vyvoláva dôvodné pochybnosti, je však skutočná ochota odsúdeného po zmene modelu jeho správania, ktorý sa premietal do opakovaných odsúdení za páchanie trestnej činnosti.

K sťažnostným námietkam odsúdeného, v ktorých poukazoval na pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, sťažnostný súd dodáva, že na konštatovanie polepšenia sa je nevyhnutné zo strany odsúdeného preukázať aj navonok snahu o zmenu svojho doterajšieho správania sa a ochotu zbaviť sa sklonov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti, napr. získaním viacerých disciplinárnych odmien, dodatočným vzdelávaním sa, zúčastňovaním sa na kurzoch, vykonávaním dobrovoľných aktivít a pod. V predmetnom prípade, však u odsúdeného, s výnimkou získania troch disciplinárnych odmien, adaptovania sa na výkon trestu a zapájania sa do kultúrno-osvetových činností, žiadne takéto mimoriadne aktivity neboli zistené. Sťažnostný súd konštatuje, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, automaticky to neznamena, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku. Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatel'ovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje len v jeho správaní, avšak dobré správanie vo výkone trestu odňatia osoby samé o sebe neznamena, že sa odsúdený automaticky polepšil, keďže to môže byť len prejavom vonkajšej adaptácie na prostredie väznice.

Aj sťažnostný súd má vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či odsúdený (aj napriek adaptovaniu sa na vo výkone trestu) v budúcnosti v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život, a preto je namieste konštatovať, že odsúdený nespĺňa všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie a prvostupňový súd správne návrh odsúdeného na podmienené prepustenie zamietol.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.